

24th September 1955]

III.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS LAND REVENUE (ADDITIONAL SURCHARGE) BILL,
1955—*cont.*

Clause 4.

DEPUTY SPEAKER: We shall now continue discussion on the Madras Land Revenue (Additional Surcharge) Bill, 1955. The motion is—

“That clause 4 do stand part of the Bill.”

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, I move the following amendment standing in my name—

“In sub-clause (2) before the words ‘as they apply to the payment and recovery of revenue’ occurring in line 3 of page 2, insert the word ‘just’.”

SRI M. JAGANNATHAN: I second it.

DEPUTY SPEAKER: Clause 4 as well as the amendment are now before the House for discussion.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, my amendment is a mere verbal one. With a view to make even a casual, cursory, superficial reader understand the purport of the clause, I have suggested the amendment. If the amendment suggested by me is accepted, the section would read thus:

“(2) The provisions of the Madras Revenue Recovery Act, 1864 (Madras Act II of 1864), and of the Madras City Land Revenue Act, 1851 (Central Act XII of 1851), as amended by the Madras City Land Revenue (Amendment) Act, 1867 (Madras Act VI of 1867), shall apply to the payment and recovery of the surcharge payable under this Act *just* as they apply to the payment and recovery of the revenue due upon the lands in respect of which the surcharge under this Act is payable.”

There, I want to insist upon the very land in respect of which the surcharge under this Act is payable. It is only a mere verbal amendment to make the wording easily understood even by a cursory reader.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member may move his other amendment also.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, I move—

“In sub-clause (2) between the words ‘due upon the’ and ‘lands’ occurring in line 4 of page 2, insert the word ‘very’.”

This amendment also relates to the same clause and is a mere verbal one.

The amendment was duly seconded.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: The hon. Member has moved two amendments. As a compromise, I accept one amendment and reject the other. One I accept, because it may perhaps

[Sri M. A. Manickavelu] [24th September 1955]

improve the drafting a little more. The other amendment I want to reject because it will restrict the scope of the provisions of the Act. Therefore, I accept the former amendment and reject the latter.

DEPUTY SPEAKER: I shall now put the amendment to the vote of the House. The question is—

“In sub-clause (2) before the words ‘as they apply to the payment and recovery of revenue’ occurring in line 3 of page 2, insert the word ‘just’.”

The amendment was put and carried.

The other amendment was by leave withdrawn.

Clause 4, as amended, was put and carried.

Clause 5.

DEPUTY SPEAKER: The motion is—

“That clause 5 do stand part of the Bill.”

SRI M. KALYANASUNDARAM: Sir, I move—

“For the existing clause 5, substitute the following:—

‘5. Distribution of surcharge among local authorities.—In addition to the amount of surcharge realized for each year as per section 3 of this Act the Government shall contribute an amount equivalent to the total amount of surcharge for that year and the total amount shall be distributed among class 2 Panchayats as grants in proportion to their population.’”

SRI S. RAMALINGAM: I second it.

DEPUTY SPEAKER: Sri Kandaswamy's amendment need not be moved. The hon. Member is not in his seat.

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: Sir, I move—

“For the words ‘such local authorities, and in accordance with such principles of distribution, as may be specified in the rules made under section 6’ in lines 8-10, substitute the words ‘all local authorities on population basis’.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: I second it.

DEPUTY SPEAKER: Clause 5 and the amendments are now before the House for discussion.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: മന്ത്രിയായ ഉപാധ്യക്ഷൻ അവാർക്കളെ, ‘മാടായിപ്പാറ പൊന്നാലയ്ക്ക് പാതി ഭഗവാൻ’ എന്ന് മലയാളത്തിൽ ഒരു പഴഞ്ചൊല്ലുണ്ട്. ‘ആരാന്റെ പള്ളിയിനെപ്പിടിച്ച് ബ്രാഹ്മണൻ ഭാനുചെട്ടാൻ ശംഭുനമ്പ്യാഭയം’ എന്ന് മറ്റൊരു പഴഞ്ചൊല്ലുണ്ട്. അതുപോലെ കൃഷിക്കാരിൽനിന്ന് ഉറപ്പിക്കുകയാണ്. വീതം സർച്ചാജ്ജ് വിരിച്ച് പഞ്ചായത്തുകൾക്കു കൊടുക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് സർച്ചാജ്ജായി ഇറക്കുന്ന സംഖ്യയോട് അതിനു

തുല്യമായ ഒരു സംഖ്യ, ഗവൺമെന്റിന്റെ സംഭാവനയായി കൂടെ ചേർത്ത് പഞ്ചായത്തുകൾക്ക് കൊടുക്കണമെന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ശ്രീ കല്യാണസുന്ദരം ഒരു ഭേദഗതി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. കടാഹത ആ സംഖ്യ വീതിക്കുന്നത് പഞ്ചായത്തുകളിലെ ജനസംഖ്യയോടനുസരിച്ചായിരിക്കണമെന്നാണ് ശ്രീ മധുവൻ നമ്പ്യാരുടെ ഭേദഗതിയിലായത്, രൂപീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ രണ്ടു ഭേദഗതികളും വളരെ സൗധര്യമായിട്ടുള്ളതാണ്. വിതരണത്തിൽ പങ്കുപാതം ഉണ്ടാകരുതെന്ന കരുതിയാണ് ജനസംഖ്യയോടനുസരിച്ചു വീതിക്കണമെന്നു പറയുന്നത്. ഈ വ്യവസ്ഥാകൾ സ്വീകരിക്കാതെ ഭരിക്കുന്നത് തെറ്റാണ്, നികുതി പിരിക്കാനും അത് ഇഷ്ടപോലെ വിതരണം ചെയ്യാനുമുള്ള അധികാരം തങ്ങൾക്കുണ്ട് എന്ന നിലപാടാണ് തമ്മുടക്ക മന്ത്രിവരന്മാർ സ്വീകരിക്കുന്നതെങ്കിൽ അത് അനുകൂലമാണെന്നു പറയരുതെന്നുമില്ല. ഈ നികുതിതന്നെ ഏറ്റെടുത്ത് അതിനെപ്പറ്റി ഈ ഘട്ടത്തിൽ വളരെപ്പുറം നോക്കണം എന്ന് ഉദ്ദേശമില്ല. ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന രണ്ടു ഭേദഗതികളേയും താൻ പിന്തുടരണം. അവ രണ്ടും സഭ സ്വീകരിക്കണമെന്ന അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് തുടർച്ചയായി വന്നിരുന്നു.

SRI M. KALYANASUNDARAM : ஸார், கனம் ரிவினியு மந்திரி அவர்கள் பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்காகவும், கிராமத்தில் போக்குவரத்து அபிவிருத்தி செய்வதற்காகவும் பணம் அதிகமாக தேவைப்படுகிறது, அதைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டால் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் அதை ஆட்சேபிக்கிறார்கள் என்று நேற்று ரொம்பவும் வருத்தப்பட்டார். அவருடைய தராளத்தைக் காட்டுவதற்கு ஒப்பொழுது சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சர்க்காருக்கு உண்மையிலேயே கிராமத்தில் அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்ற நோக்கம் இருந்தால் இந்த திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அப்படி ஏற்றுக்கொள்வதற்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் இருக்கமுடியாது. சர்க்கார் புது வரி மூலமாக எவ்வளவு வசூல் செய்கிறார்களோ விவசாயிகளிடமிருந்து எவ்வளவு தொகை அதிகமாக வசூலிக்கிறார்களோ அந்தத் தொகைக்கு சமமாக ஒரு தொகையை சர்க்காரே சேர்த்து கிராமத்தில் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு உபயோகித்துக் கொள்ளலாம் என்பதற்கு இந்த திருத்தத்தைக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி சர்க்கார் சம்பங்கு தொகையைச் சேர்த்துக் கொடுத்துவிட்டால் பெரிய ஆபத்து ஏற்படுவீடாது. அகவே இந்த திருத்தத்தை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* **THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :** The Government have proposed this additional surcharge because they have no funds to help the local bodies. It is because of want of funds that the Government could not implement section 71 of the Village Panchayats Act, which provides for setting apart every year a sum of twelve and a half per cent of the land revenue for distribution as grant to class II panchayats. The Deputy Leader of the Opposition suggests in his amendment that the Government should contribute an amount equal to the amount of the revenue from this additional surcharge. I cannot understand how money could be found to contribute an equal amount. I think the Deputy Leader of the Opposition understands the position. But he wants to put me in difficulties. I will not fall into his trap.

It is not possible to accept the amendments.

Both the amendments were put and lost.

Clause 5 was put and carried.

Clause 6 was put and carried.

9-50
a.m.

[24th September 1955]

Clause 7.

DEPUTY SPEAKER : Sri N. K. Palanisamy has given notice of an amendment to delete the clause. The amendment is not admissible and I have disallowed it. If he wants, he can oppose the clause.

* SRI N. K. PALANISAMY : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஏற்கனவே 1950-ம் வருஷத்திலிருந்து அமுலில் உள்ள ஜில்லா பஞ்சாயத்து சட்டத்தில் நிலவரி எட்டில் ஒரு பங்கை எந்தெந்த பஞ்சாயத்துகளுக்கு பணம் உதவி செய்யவேண்டுமென்று நினைக்கிறார்களோ அவற்றுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று இருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தை ஏன் அமுல் செய்ய முடியாது? அதை ரத்து செய்யவேண்டிய அவசியம் என்ன? நடைமுறையில் அதில் என்ன சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் விளக்கினால் இதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. NARAYANA KURUP : The intention of this Bill is to levy an additional surcharge on land revenue. I would like to have a ruling from the Chair whether it is permissible to insert a clause in this Bill providing for omitting a section of an Act.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I submit that it is in order to provide in a Bill for amending a section of an Act. We have carried out such amendments in several cases in the past.

* SRI M. NARAYANA KURUP : One mistake does not justify another mistake. If no objection had been raised on former occasions, it does not preclude the Speaker from giving a ruling. This is a Bill brought forward for the specific purpose of levying an additional surcharge and it has nothing to do with Village Panchayats Act. Therefore, I submit that a clause for amending that Act cannot be inserted in this Bill. I do not question the authority of the Government to bring in a separate Bill to amend that Act. Simply because a wrong thing was done in the past, it does not follow that the wrong should be perpetuated for ever.

DEPUTY SPEAKER : I think it is in order.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : As regards the point raised by Sri N. K. Palanisamy, we have to delete section 71 of the Panchayats Act, because we could not implement it for want of funds. I said it yesterday and the hon. Member wants me to say it again.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : I am surprised that the Government want to delete section 71 of Act X of 1950. I do not deny that legally the Government can provide in a Bill for deleting a section of another Act. That section provides for the Government giving as grants to class II panchayats a sum not less than 12½ per cent of the land revenue. After five years the

24th September 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

Government want to omit the section, because they could not implement it. This shows that there is no planning on the part of the Government. When panchayats are clamouring for more and more financial help, the Government remove even the existing provision for help. This will shake the confidence of the people in the Government. As a matter of fact, when we legislators appeal to the people to co-operate with the Government in the enforcement of beneficial Acts, they ask whether there is any guarantee that the Government will implement the Act. This instance of deleting section 71 of the Panchavats Act, will be cited as an example. In the last five years, there have been many panchayat boards which were financially backward. In spite of the levy of house tax and other new taxes, they are not in a position to provide the necessary amenities. I request the Government to implement the Acts which are for the good of the people and thus create confidence in the people and improve their morale. With these words I request the Government not to press for the passing of this clause.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, the hon. Member wants that section 71 of the Village Panchayats Act should not be repealed. Section 71 was on the statute-book for the last five or six years, but we have not been able to implement it. If we are not able to implement it and we are sure that we cannot implement it, what is the good of having a dead provision on the statute-book? When the Government cannot implement a provision, it is wrong to have it on the statute-book. When an opportunity arises, we should delete it. The opportunity has now arisen. Therefore, we take this opportunity to repeal it. What was intended to be given by that Act will be given by means of the present levy. So, there is no hardship caused. On the other hand, what was not being done under the old Act, is now sought to be done by this Bill. 10 a.m.

Clause 7 was then put and carried.

Clause 2.

DEPUTY SPEAKER: The motion is—

“That clause 2 do stand part of the Bill.”

SRI M. KALYANASUNDARAM: Sir, I move the following amendment:—

“For the existing item (b) in clause 2, substitute the following:—

‘(b) “land revenue” means public revenue due on land and does not include water-cess or any other cess.’”

[24th September 1955]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : I second the amendment, Sir.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member Sri Kandasami is not in his seat. So, his amendment is deemed not to have been moved.

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, I move the following amendment :—

“ In item (b) omit the words ‘ and includes water-cess (Madras Act XIX of 1954) ’ occurring in lines 18-22.”

SRI T. SHANMUGAM : I second the amendment, Sir.

DEPUTY SPEAKER : Clause 2 and the amendments thereto are before the House for discussion.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நிலத்தீர்வை என்னும் நிலத்தீர்வையோடு தண்ணீர் தீர்வையும் சேர்ந்ததற்கும் என்று இருப்பதினால் இடங்களில் கஷ்டம் ஏற்படப் போகிறது என்று நண்பர் திரு. அகில்தன் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டினார்கள். தண்ணீர்தீர்வையும் நிலத்தீர்வையும் ஒன்றாகச் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதினால் அனுகூலம் கிடைக்கவில்லை. தண்ணீர்தீர்வை பூராவுக்கும் அங்கு சர்ச்சாரஜ் செலுத்தவேண்டியிருக்கும். தண்ணீர்தீர்வை எந்த எந்த பிரதேசங்களில் தனியாக விதிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் பத்து ரூபாய்க்கு மட்டும் சர்ச்சாரஜ் செலுத்தவேண்டுமென்று பத்து ரூபாய்க்குமேல் தண்ணீர்தீர்வை இருந்தால் அதற்கு சர்ச்சாரஜ் செலுத்தவேண்டியதில்லை என்றும் ஒரு சலுகை இருக்கிறது. இந்தத் தாராதம்மியம் எதுவும் இல்லாமலிருப்பதற்காக தண்ணீர்தீர்வையையே சேர்த்துக்கொள்ளாமல் அடிமோடு விட்டுவிடுவது நல்லதாக இருக்கும். தண்ணீர்தீர்வையும் நிலத்தீர்வையும் ஒன்றாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய பிரதேசத்தில் குறிப்பிட்ட தொள்கையில் தண்ணீர்தீர்வை எவ்வளவு, நிலத் தீர்வை எவ்வளவு என்பதைப் பிரித்தாவது காட்டுவதற்கு திருத்தம் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்பதற்காகவும் இந்தத் திருத்தத்தை நான் கொடுத்திருப்பது. என்னைய திருத்தத்தை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

6 SRI N. K. PALANISAMY : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது சென்னை ராஜ்யத்தில்தான் மிகவும் அதிகமான அளவுக்கு தண்ணீர் வரி போடப்படுகிறது. பம்பாய் அதற்கு அடுத்தபடியாக வருகிறது. இந்த ராஜ்யத்தில் போடப்பட்டிருக்கக்கூடிய வரியைக் காட்டிலும் 20 முதல் 25 சதவிகிதம் குறைவாக மைசூர் ராஜ்யத்தில் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, மைசூரைக் காட்டிலும் சென்னை ராஜ்யத்தில் அதிகமாக தண்ணீர் வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. 1937-ம் வருஷத்திலிருந்தே மைசூரைக் காட்டிலும் சென்னையிலும் அதிகமாக இருந்து வருகிறது. இன்றைய தினம் மேலும் மேலும் வரி அதிகமாக போடப்படுகிறது. லோயர் பவாணி பாசன பிரதேசத்திலும் மேட்டூர் பாசனப் பிரதேசத்திலும் எந்த அளவு வரி கொடுக்கிறார்கள் என்பதை ஞாபகம் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். 1939-லிருந்து இம்மாதிரி வரி 13 சதவிகிதம் அதிகமாகியிருக்கிறது. சென்ற வருஷம்தான் சர்ச்சாரஜ் போட்டோம். இப்பொழுது ரூபாய்க்கு ரெண்டரை வரி போடப்படுகிறது. தண்ணீர்தீர்வைக்கும் அதிகப்படியாக கொடுக்கவேண்டுமென்றால் அவ்வுடைய நிலைமை என்ன ஆகமென்று நமக்குக் கோன்றவில்லை. ஆகவே, தண்ணீர்தீர்வையையும் கணக்கிலெடுத்துக்கொண்டு சர்ச்சாரஜ் விதிக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தண்ணீர்தீர்வை என்று போட்டிருப்பதை இந்த ஷரத்திலிருந்து நீக்கிவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

24th September 1955]

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, in the Bill as originally framed it was the intention to make this levy on the whole of the water rate, but after some consideration, it was limited as a concession, to Rs. 10 and not above Rs. 10. So, the Government cannot give any further concessions. After all, it is a small levy of two annas. I hope the hon. Members will not press their amendments.

DEPUTY SPEAKER : I shall now put the amendment of the hon. Member Sri Kalyanasundaram to vote. The question is—

“ For the existing item (b) in clause 2, substitute the following :—

‘ (b) “ land revenue ” means public revenue due on land and does not include water-cess or any other cess. ’ ”

The amendment was lost.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ In item (b) omit the words ‘ and includes water-cess . . . (Madras Act XIX of 1954) ’ occurring in lines 18–22. ”

The amendment was lost.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1.

DEPUTY SPEAKER : The motion is—

“ That clause 1 do stand part of the Bill. ”

The hon. Member Sri P. Rangasami Reddier is not in his seat. So, his amendment is deemed not to have been moved.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, I move the following amendment :—

“ In sub-clause (1) for the words ‘ the Madras Land Revenue (Additional Surcharge) Act ’, substitute the words ‘ the Madras Second Land Revenue Surcharge Act ’. ”

The amendment was duly seconded.

SRI M. KALYANASUNDARAM : I move the following amendment :—

“ For the existing sub-clause (2), substitute the following :—

‘ This Act shall come into force from 1st July 1956 and shall remain in force only for two years from that date. ’ ”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : I second the amend-

ment. DEPUTY SPEAKER : The hon. Members Sri Ramalingam and Mr. T. Raju are not in their seats. So, their amendments are only two. They are deemed not to have been moved. The amendments are deemed not to have been moved.

[Deputy Speaker]

[24th September 1955]

Clause 1 as well as the amendments thereto are before the House for discussion.

10-10
a.m. **SRI M. KALYANASUNDARAM :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, உபரி வரியை நிரந்தரமாக விவசாயிகளிடமிருந்து சமத்தக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்தத்தை நான் கொடுத்திருக்கிறேன். இரண்டு வருஷத்திற்கு வேண்டுமானால் அதுவரையில் இந்த உபரி வரியை விதித்துக்கொண்டு போகட்டும். ரெவின்யூ மந்திரி தன்னுடைய பதவிக்காலத்தில் மட்டும் இந்த வரியை விதித்துக் கொண்டிருக்கட்டும். அதாவது பொதுத் தேர்தல் வரும் வரையில் வேண்டுமானால் வைத்துக்கொண்டிருக்கட்டும். பொதுத் தேர்தலுக்குப் பிறகு இந்த வரி நீடித்திருக்கவேண்டுமா வேண்டாமா என்பதை அப்பொழுது யோசித்து முடிவு செய்துக்கொள்ளலாம். இந்தச் சட்டத்தை நிரந்தரமாக சட்ட புத்தகத்தில் சேர்க்கவேண்டாமென்பதற்காகத்தான் நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன், அதாவது இரண்டு வருஷத்திற்கு மட்டும் இந்தச் சட்டம் அமுலில் இருக்கவேண்டுமென்று.

நான் ஆரம்பத்திலேயே சொன்ன மாதிரி இந்த வரி மிகவும் அக்கிரமனதாகும். யாருக்கும் விதி விலக்கே அளிக்கப்படாமல், ஏழை விவசாயிகள் உட்பட எல்லோரும் இந்த வரியைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று இருப்பதினால், இந்தச் சட்டத்தை நிரந்தரமாக சட்ட புத்தகத்தில் ஏற்றி வைத்திருப்பது ரொம்பவும் ஆபத்தானது. இரண்டு வருஷத்திற்கு மாதிரும், அதாவது அவசியமாக இருக்கவேண்டுமென்று சொல்கிற காலத்தில், பண நெருக்கடி உள்ள சமயத்தில் இந்த வரியை வேண்டுமானால் வசூலித்துக் கொண்டு போகட்டும். நீடிக்கவேண்டிய அவசியம் இருந்தால் இரண்டு வருஷங்களுக்குப் பிறகு புரையோசனை செய்து நீடித்துக் கொள்ளலாம் அல்லது விட்டுவிடலாம். இரண்டு வருஷத்திற்கு வேண்டுமானால் இந்தச் சட்டம் இருக்கட்டும் என்று நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன்.

இந்தச் சட்டம் இரண்டு வருஷம் இருக்கலாம் என்று நான் சொல்லுவதால் இந்த வரியின் தன்மையை ஒத்துக் கொண்டதாக அர்த்தம் இல்லை. இந்த வரி மோசமானது, ஆகவே இது விதிக்கப்படக்கூடாது என்பதான எங்களின் கருத்து. அதைத்தான் நாங்கள் ஆரம்பத்திலிருந்து வற்புறுத்தி வருகிறோம். முதலில் இந்த வரியை கூடாதென்று நாங்கள் எதிர்த்தோம். ஆனால் சர்க்கார் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. பிறகு ஷரத்து வாரிப் பரிசீலனையின்போது, வரியில் விதிகாசாரத்தையாவது குறைக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தினோம், அதையும் சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை. பிறகு, தண்ணீர்தீர்வைக்கும் சேர்த்து சர்சார்ஜ் விதிக்கவேண்டாம், தண்ணீர் தீர்வையையாவது இதிலிருந்து விட்டு விடுங்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டு அதற்குத் திருத்தம் கொண்டுவந்தோம். அதையும் சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்துவிட்டார்கள். பத்து ரூபாய்த் தண்ணீர் தீர்வைக்கு மேலுள்ளதற்கு சர்சார்ஜ் கிடையாது என்று இருப்பதற்குப் பதிலாக ஐந்து ரூபாய்க்கு அதிகமாக உள்ளதற்கு சர்சார்ஜ் கிடையாது என்று மாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டோம். அதையும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. நாங்கள் சொன்ன எந்த யோசனையையும் ஏற்றுக்கொள்ளாமல் நாங்கள் கொண்டுவந்ததையே பிடிவாதமாகச் சாதித்து ரூபாய்க்கு இரண்டணு சர்சார்ஜ் என்பதை நிறைவேற்றிவிட்டார்கள். சாதாரண விவசாயிகளிடமிருந்து இந்த வரியை விதித்துத்தான் ஆக வேண்டுமென்று பிடிவாதமாக உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். சாதாரண விவசாயிகளுக்குக்கூட விதிலிலுக்கு அளிக்காமல் நாங்கள் கொண்டுவந்ததையே சாதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சமயத்தில்தான் நாங்கள் கேட்கிறோம், இந்தச் சட்டத்தை இரண்டு வருஷங்களுக்கு மட்டும் வைத்துக்கொள்ளுங்கள், நிரந்தரமாக ஆக்காதீர்கள் என்று. ஆகவே, நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தம் மிக மிக நியாயமானது. இதை யாவது சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

24th September 1955]

* SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, I support the amendment moved by hon. Member Sri Kalyanasundaram. Whenever even a small measure which confers slight benefit on the common man is thought of, the Government bring it only for one year. Of course, year after year, they have been extending such measures. But, whenever it is an imposition of tax burden on the people, the Government undertake such measures permanently. That is what we find from the proceedings of this House. Moreover, there is another important factor to be taken into account and that is the depression in the agriculture industry and the fall, the steady fall I should say, in the price of agricultural produce. Now, the view of the Government seems to be that it has not gone to such a level as to give relief to the agriculturists. That is exactly the purpose of fixing two years. Now, if the fall in price is steady, certainly it would be a very heavy burden on the agriculturists and if it improves nothing will prevent the Government from extending this Act after two years. Therefore, I think, it is less than a modest proposal that has been placed before this House.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, the Mover of the amendment and Sri Narayana Kurup have impressed on the Government the necessity for having this Bill only for two years. While, supporting that argument, I would try to impress upon the Government the necessity of enforcing this Bill only after one year. This proposal is also given in the amendment moved by Sri Kalyanasundaram. We are at the fag end of the First Five-Year Plan. Various schemes and plans are yet to be formulated and implemented. As a matter of fact, even in my district and in my area, there are so many plans which have to be executed. The Government have asked us, in respect of these plans, to come forward with a contribution to the extent of 50 per cent of the expenditure. Who is to contribute this money? It is only the poor peasant, it is only the poor tenant and it is only the poor taxpayer that will have to contribute this money. Now, if these people are asked to pay this surcharge of two annas in the rupee under this Act, they will greatly suffer and they may not be in a position to pay their contribution towards the various schemes. In the result, the Government will only say that they will not be able to take up those schemes and plans for execution as the people were unable to contribute their share. They will simply say, 'Nobody has come forward with a donation or contribution. So, how can we take up these schemes?' As I said, we are at the fag end of the First Five-Year Plan. So, this Bill need not be implemented for one year. I hope the Government will accept the amendment. Otherwise, there will be a situation like the one that arose in the case of Pandavas and Kauravas. The amendment is in the nature of the role of Krishna. What is the amendment? It is to the effect that the Bill is to be enforced for only two years and that it should be enforced after one year. We find in the stories that Krishna on behalf of the Pandavas approached the Kauravas and urged them to give at least five provinces to the Pandavas, then five firkas, then five villages,

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [24th September 1955]

then five houses. When the Kauravas refused to give even five houses, Krishna wanted them to give at least one house. This was also refused. As a result of this, there was the Dharma Yudha in which the Kauravas were completely routed. So, even in the interests of the party in power, I request the Government to accept this modest amendment moved by my hon. Friend Sri Kalyanasundaram.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Who are the Pandavas and who are the Kauravas?

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: We, being the minority, are the Pandavas. (Laughter.)

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, as regards the amendment moved by the hon. Deputy Leader of the Opposition, I cannot accept it for this reason. He says that the Bill should be in force for only two years. If he had suggested any alternative source from which we can draw money after two years, I can understand it. If, at the end of two years, we could not find any other source from which we could get some money, it will not serve any useful purpose. The money that we might have already spent all these years, will go to rack and ruin. The roads that we have formed will become useless for want of maintenance. From this point of view, the amendment is not intended to serve the people themselves. On the other hand, it will be a disservice to them. On this basis, I have to oppose the amendment moved by the hon. Deputy Leader of the Opposition.

Then, as regards the other amendment moved by my hon. Friend, Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar, I should say that he is very meticulous . . .

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, I may be permitted to explain my amendment. The object of my amendment is this. There is the previous Surcharge Act. That Act does not touch every piece of land revenue and the wording used here, viz., 'Additional Surcharge' would be a proper expression if the previous surcharge touched every piece of land revenue. There is an exempted slab there and with regard to that slab, it cannot be said that the new surcharge that is sought to be introduced by this Bill is an additional surcharge. So, it will not be the proper wording here. What we are now considering is a new surcharge. Therefore, I suggest that the title of this Act may be changed as, 'the Madras Second Land Revenue Surcharge Act' and the word 'additional' may be deleted. It is with this object in view I have moved my amendment, Sir."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, as a hair-splitting argument, it may be quite all right to call the Act as the Second Land Revenue Surcharge Act. If I accept the amendment, and if we say that it is the Second Amendment, or whatever it is, then, I

24th September 1955] [Sri M. A. Manickavelu]

will be giving an impression that there will be a third amendment, fourth amendment or fifth amendment and so on. I do not want to give that impression.

DEPUTY SPEAKER : Is the hon. Member Sri Krishnaswamy Ayyangar withdrawing his amendment?

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Yes, Sir, I am withdrawing my amendment.

The amendment moved by Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar was, by leave, withdrawn.

DEPUTY SPEAKER : I am now going to put the amendment moved by Sri M. Kalyanasundaram to the vote of the House. The question is—

“ For the existing sub-clause (2), substitute the following :—

‘ This Act shall come into force from 1st July 1956 and shall remain in force only for two years from that date.’ ”

The amendment was put and lost.

Clause 1 was put and carried.

The Preamble was put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

“ That the Madras Land Revenue (Additional Surcharge) Bill, 1955, be passed.”

DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

“ That the Madras Land Revenue (Additional Surcharge) Bill, 1955, be passed.”

* SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, this is the first time that a taxation measure has been brought forward with a special underlying principle. In this measure, power is taken to tax a particular sector and also to spend the money collected on the particular sector, for a special purpose. The Hon. Minister was saying that this measure was resorted to for the benefit of the agriculturists. We would like to know how much revenue has so far been derived from the villages and what has been done with it. It is well-known that there is great disparity between the amenities enjoyed by the people in the towns and the amenities enjoyed by the villagefolk. The amenities provided for villagers fall short of all expectations. Therefore, if the Government are sincerely interested in improvig the conditions of the villagers, instead of saddling them with additional taxation burden and surcharges, the Government should have resorted to a system of taxation which would ultimately give the villagers more amenities as compared with those provided to urban population. That has not been done though that has been the specific promise made by the Government.

[Sri M. Narayana Kurup] [24th September 1955]

Then again, Sir, with respect to the utilization of the money, the Government think they can swallow up the money that ought to have been set apart for the panchayats and the local bodies. We know how far they have implemented a solemn section of an enactment which was even made an election platform issue. That has been found unworkable and therefore it remained dead. After five years, they have now come forward to delete that section itself. We are not therefore sure whether this section now embodied in this Bill with a specific purpose, will receive greater attention at the hands of the Government or will not suffer the same fate as section 71 of the Panchayat Act. It is stated that the whole or any portion of the net proceeds of the surcharge collected under this Act will be distributed to the local authorities. Of course if seven lakhs of rupees are collected and only seven rupees are distributed to the local authorities, that will also form part of the contribution made out of this surcharge. What guarantee is there that a Government which can totally ignore a solemn provision of an Act and not pay even a pie of the revenue for the last five years, though they promised to pay 12½ per cent of the revenue collected, and still think they are doing their duty, will not come up with another Surcharge Bill because they find they have no resources?

Firstly, Sir, the surcharge is unjustifiable, secondly the purpose for which it is sought to be set apart is unworkable and cannot be utilized and thirdly there is no guarantee that this Government which have broken their promises with regard to the contributions to be given to the local authorities, will honour their commitment in this Bill. Even this small amenity of restricting the term of the measure for a fixed period of two years has been refused by the Government. We must understand that we are now in the Second Five-Year Plan period. Of course we require money and more money. At the same time we also expect additional prosperity to come to the people. If the condition of the agriculturists grows worse, the term of the Act may be extended. There is no harm in doing that. Otherwise the emergency measure would end within two years. But the definite experience has been that no taxation measure, though at the time it is brought before the Legislature it is claimed to be only an emergency measure or a temporary measure, is an emergency measure. It goes on *ad infinitum*. Therefore, Sir, we have to oppose this measure and we oppose it.

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : മിസ്റ്റർ ചെയ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ, സർ, ഈ രാജ്യത്തെ ജനങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിച്ചതിനെ നേരേ വിപരീതമായ ഒരു നീക്കത്തിലാണ് തെന്ന് ഇവിടെ നടന്ന ചർച്ചകളിൽനിന്ന് നല്ലൊരു തെളിവുകൾ കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. പ്രതിപക്ഷ ക്ലാർ മാനുവൽ, ഒരു കോൺഗ്രസ്സ് മെമ്പർപോലും ഈ ബില്ലിനെതിരായി വോട്ടു ചെയ്തതായതാണ് ഈ സഭയിൽ മുമ്പു കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു സംഭവവികാസമാണ്. ഭരണ കക്ഷിയുടെ അംഗങ്ങൾക്കിടയിൽ കീഴടങ്ങി നിൽക്കേണ്ട ഒരു മെമ്പർപോലും അതിനെ ലംഘിച്ച് വരുമ്പോൾ ഈ സഭയിൽ ഈ ബില്ലിനെതിരായി വോട്ടു ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ജനസേവകരുമായിട്ടുള്ള ഒരു ബില്ലാണിത്.

മലബാർ കടിയായു ഭൂമിശാസ്ത്ര നിയമം വന്നതിനുശേഷം മലബാറിലെ കൃഷിക്കാർക്കും മറ്റും ആശ്വാസം ഒരു സർക്കിട്ടർ അനുബന്ധം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും വാട്ടർഷാപ്പി നിലവിലുള്ളതും ഇന്ന് ഹൈക്കോർട്ടിന്റെ ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. മറ്റൊരു കാര്യം

24th September 1955]

[Sri P. K. Gopalakrishnan]

யிச்சுக்கித்தனநிற் பாக்கோசனிகளில் கொடுத்ததெல்லாம் அங்கு செலவு செய்ய ஏற்பாடு செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். அங்குள்ள ஆசனங்களுக்குப் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருவது தெரியுமா? அங்குள்ள ஆசனங்களுக்குப் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருவது தெரியுமா? அங்குள்ள ஆசனங்களுக்குப் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருவது தெரியுமா?

மேலும், காங்கிரஸ் கட்சியின் விவாதிப்புகளில் குறிப்பாக அங்குள்ள ஆசனங்களுக்குப் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருவது தெரியுமா? அங்குள்ள ஆசனங்களுக்குப் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருவது தெரியுமா? அங்குள்ள ஆசனங்களுக்குப் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருவது தெரியுமா?

புதியதாகக் கட்டப்பட்டிருக்கிற பணியைப் பற்றித் தனியாகப் பரிசீலனை செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். அங்குள்ள ஆசனங்களுக்குப் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருவது தெரியுமா?

[Sri P. K. Gopalakrishnan]

[24th September 1955]

ഒപ്പു ചെയ്ത ശ്രീ നാരായണക്കുറുപ്പ് ചുണ്ടിക്കാണിച്ചുപോലെ നികുതിയുടെ വന്ദനം ശതമാനം പഞ്ചായത്തുകൾക്ക് കൊടുക്കണമെന്ന നിയമമുണ്ടായിരുന്നിട്ടും നാളിതുവരെ കേരളപ്പോലും ഗവണ്മെന്റ് കൊടുത്തിട്ടില്ലെന്ന പരാമർശത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ഗവണ്മെന്റിന്റെ വാഗ്ദാനങ്ങളെ വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് ഇത്തരം നികുതികളെ അര ക്രൂരങ്ങൾ ജനങ്ങൾ തയ്യാറാക്കുമെന്ന കരുതലോടുകൂടി പഞ്ചായത്തുകളുടെ വിജയിച്ചിട്ടുള്ളതാണെന്നും, പലതരത്തിലുള്ള ചൂഷണങ്ങൾക്കൊണ്ടും കടുപ്പപ്പെടുന്ന കൃഷിക്കാരുടെയും ചുവർച്ചയിൽ നില്ക്കുന്നതിനുള്ള നികുതികൾതന്നെ രാജ്യാധിപതിയായ ഒരു ഭരണയന്ത്രിയെപ്പോലും, ആ ഭരണത്തെ കണ്ടുകൂടെ വലിച്ചെടുക്കാൻ മാത്രം ഉതകുന്ന ഈ നിയമത്തെ ഈ അംഗസഭയെപ്പറ്റിയെങ്കിലും ഗവണ്മെന്റ് പിൻവലിക്കണമെന്നും ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. അതുചെയ്യാതെ ഭരണകക്ഷിയുടെ ഉൾവീയ ഭൂവിപ്ലവം വെച്ചുകൊണ്ട് ഇതു പാസ്സാക്കിയെടുക്കാനും ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഇതരമുഷ്ടി കൃഷിക്കാരുടെ റേഷൻ പരിഷ്കരിച്ചു നികുതി പിഴിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് മന്ത്രിമാർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെങ്കിൽ ഈ രാജ്യത്തിലെ കൃഷിക്കാർ അടങ്ങിയിരിക്കാൻ പോകുന്നില്ലെന്നും ഞാൻ അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഈ ക്രൂരമായ നയത്തിനെതിരായി കൃഷിക്കാർ അവരുടെ ശബ്ദം ഉയർത്താതിരിക്കുകയും പോലീസിനോടും ഒരു സഹകരണപ്രവർത്തനത്തിനും നികുതിനിഷേധം ചെയ്തതിനാൽ അധികം കൃഷിക്കാർ നിശ്ചയിതരായിത്തീർക്കുമെന്നും ഗവണ്മെന്റിനും ഒരു മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിക്കൊണ്ട് ഞാൻ ഏതാൻ ഈ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

10-30
a.m.

* SRI S. PANCHAKSHARAM : Mr. Deputy Speaker, Sir, the Bill is going to be passed into law. It is intended for the benefit of the villages and the money is to be placed in the hands of the local bodies for the rehabilitation of the villages. So far as the object of the Bill goes, it is well and good but it seems to me that this is only a part of a bigger problem which has been facing this State for a number of years, in fact, for decades. Viewing things dispassionately, we are feeling that thousands of villages in this State are able to contribute to the tune of Rs. 6 crores towards the resources of the State. One has got to think dispassionately and find out, what portion of these Rs. 6 crores is being ploughed back towards the uplift and rehabilitation of the villagers? I submit, not a pie except for the salaries that are being distributed to the village officers and village menials like thottis, is being utilised for the benefit of the villages. This is a problem which has been there for decades, as I said earlier. Therefore, it is the duty of the Government to see whether the villagers do not deserve at least a portion of the land revenue that they contribute to the revenues of the State for being spent on themselves and for their uplift and benefit. Until the Government grant relief in the shape of distributing at least 25 per cent of the entire resources under the head 'Land Revenue' for the benefit of the villagers, this problem is not going to be solved. I hope the Government will think over the whole matter and do the needful to the villagers as early as possible.

* SRI O. KORAN : മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ഗവണ്മെന്റ് ഈ ബില്ലു കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നത് അനവസരത്തിലാണെന്നു പറയാൻ സാധിക്കാൻ തീർന്നിട്ടില്ല. കാർഷികപഞ്ചായത്തുകളുടെ വിജയിച്ചിട്ടുള്ള നികുതികൾ തെരുവിലെത്തുന്ന ഒരു ഘട്ടത്തിലാണ്. കൃഷിക്കാരുടെ റേഷൻ കൂടുതൽ നികുതിവെച്ചുകൊടുത്ത് ഗവണ്മെന്റ് മുന്നോട്ടു വന്നിരിക്കുന്നത്. മാത്രമല്ല, രണ്ടാം പഞ്ചായത്ത് പദ്ധതിയുടെ ആവശ്യത്തിന് വേണ്ടി ഈ രാജ്യത്തിലെ ഏറ്റവും ജനവിഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും കൂടുതൽ നികുതി കട്ടം നോക്കാവുന്നതും ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ഘട്ടമാണിത്. പഞ്ചായത്ത് പദ്ധതിയുടെ പണയത്തിലാക്കിക്കൊടുക്കുന്നത് കൃഷിക്കാരുടെ മുൻപാലാണ്.

24th September 1955] [Sri O. Koran]

ഇതെല്ലാം പറയുമ്പോൾ കൃഷിക്കാരന്റെ നില എന്താണ്? കൃഷിക്കാരന്റെ ഉണ ബാധ്യത കുറച്ചുമാത്രമല്ല, അതു ഇന്നും ഉന്നമനമായും തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ആ ഉണമത്തേക്ക് നിന്ന് കൃഷിക്കാരനെ രക്ഷപ്പെടുത്താനും അങ്ങനെ നികരി കൊടുക്കാൻ കൃഷിക്കാരനെ കഴിവുള്ളവനാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനും ഗവണ്മെന്റ് അടിസ്ഥാനപരമായ പല വലിയ കാര്യങ്ങളും എന്തെങ്കിലും യാഗദാനമല്ല, അങ്ങനെയിരിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടായെന്നു നികരി കൂട്ട കൃഷിക്കാരന്റെ രക്ഷയ്ക്ക് വെച്ചുകൊടുത്ത ഗവണ്മെന്റ് നീരുറവികൾ യാതൊരു നിരീക്ഷണവും ഞാൻ കാണുന്നില്ല. കൃഷിക്കാരന്റെ സമ്പത്തുകൾ നശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു നാട്ടിലുള്ള സ്ഥിതിവിശേഷം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഗവണ്മെന്റ് കൃഷിക്കാരെ ബാധിക്കുന്ന നീരുറവകളെക്കുറിച്ചു് എന്നു സൂക്ഷ്മമാണ്.

മലബാറിലെ കൃഷിക്കാരെപ്പറ്റി പറയുകയാണെങ്കിൽ അവർ കൃഷി പ്രകൃതിയെ അന്നു ആശ്രയിച്ചു കഴിയുന്നവരാണ്. സംസ്ഥാനത്തിന്റെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളിലാണെങ്കിൽ ചില പലിയ ജലസേചനപദ്ധതികളെല്ലാമുണ്ട്. ജലസേചനപദ്ധതികൾ കൊണ്ട് കൃഷിക്കാരന് എന്തെങ്കിലും അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടായെങ്കിൽ പ്രദേശങ്ങളിൽ നികരി വലിപ്പിച്ചാൽ ന്യായമാണെന്നു സമ്മതിക്കാം. എന്നാൽ ജലസേചനപദ്ധതികൾ ഉണ്ടാകാതെ അനിശ്ചിതമായ കാലാവസ്ഥയും പ്രകൃതിദായം മാത്രം ആശ്രയിച്ചു കൃഷി നടത്തുന്ന മലബാറിനെപ്പോലുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ നികരി വലിപ്പിക്കുന്നത് ഒരു തരത്തിലും ശരിയല്ല. കൃഷിപ്പിടി വന്നവർ കൃഷിക്കാരനെ സഹായിക്കുന്നതിന്നു ഗവണ്മെന്റേന്നു യാതൊരു പദ്ധതിയുമില്ല. നികരിയിട്ടുകൊടുത്തും മറ്റൊരുകൊടുത്തും നൽകിയിട്ടുള്ള ആനുകൂല്യം പോലും കൃഷിക്കാരനെ സഹായിക്കുന്നതിന്നു ഗവണ്മെന്റ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടല്ല. അതാണ് മലബാറിലെ ജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം. ഈ വസ്തുതകളാണു് പരിഗണിക്കേണ്ടതാണു് കൂടുതൽ കൂടുതൽ നികരി ചുമത്താനുള്ള പദ്ധതികളുമായി ഗവണ്മെന്റ് മുന്നോട്ടു വന്നിരിക്കുന്നതു്. ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ശ്രീ പി. കെ. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ ചുണ്ടിക്കുന്നതിനനുസരിച്ചു് മലബാർ ഒടിയയ്ക്കു ദേശത്തിന്നിടയ്ക്കു പ്രകാരം അനുവദിച്ചുകൊടുത്ത ചില ആനുകൂല്യങ്ങൾപോലും അനുഭവിക്കാൻ സാധ്യമല്ലാത്തവിധത്തിൽ വൈകാരികമായിട്ടു് ഗവണ്മെന്റുടമയായ കൃഷിക്കാർ ഇന്നു ശ്രീശങ്ക സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കഴിയുകയാണു്. ഭരണക്ഷമയുടെ ഭൂരിപക്ഷത്താൽ ഭാരതവെച്ചുകൊണ്ടു് ഏതു നികരിയും കൃഷിക്കാരന്റെ മേൽ ചെലുത്തുകയാണു് ഗവണ്മെന്റിന്റെ നോട്ടമെങ്കിൽ അതു അനിശ്ചിതം ആവുകയുണ്ടാണെന്നു് പറയാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഈ നിയമം അനുവദിച്ചു് വാങ്ങിക്കൊടുക്കുന്ന ഗവണ്മെന്റ് ഇതിനെപ്പറ്റി വീണ്ടും ആലോചിക്കണമെന്നും താമസ യാതൊന്നുമില്ലാത്ത ഇതിനെ ദേശപ്പെടുത്തുകൊണ്ടു് ഒരു നിയമം കൊണ്ടുവരാൻ തയ്യാറാകണമെന്നും ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ഗവണ്മെന്റ് അതു ചെയ്യുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

* SRI C. KUNHIRAMA KURUP: മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ഈ ബില്ലിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ളതാണു് ഈ അവസാന നിമിഷത്തിലേക്കു് ജനപ്രതിനിധികളായ ഞങ്ങൾ വ്യാജമായിട്ടുള്ള അഭിപ്രായം ഗവണ്മെന്റ് സ്വീകരിക്കണമെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. കൃഷിക്കാരൻ ഇന്നു കൂടുതൽ നികരി കൊടുക്കാൻ സാധ്യമല്ലെന്നു ഈ സഭയിലെ മെമ്പർമാർ പല സന്ദർഭങ്ങളിലും ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. അതിനപ്പുറമെ അടുത്തകാലത്തായി കാക്കിക്കോട്ടുന്നങ്ങൾക്കു വലിയ വിലയിടവും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. കൃഷിയിടക്കാണോ നിരവൃത്തി കഴിക്കാനോവാലും നിവൃത്തിയില്ലാത്ത ഒരു ഗതിഭേദിത കൃഷിക്കാരനെ കൊണ്ടു് ചന്നാക്കിയിരിക്കുകയാണു് ഈ വിലയിടവിട്ടു്. അങ്ങനെയിരിക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിലാണു് ഗവണ്മെന്റ് ഈ നികരിയുമായി മുന്നോട്ടുവന്നിരിക്കുന്നതെന്നു പ്രത്യേകം കുറിക്കേണ്ടതാണു്. നിലവിലുള്ള നികരിതന്നെ കൊടുക്കാൻ വിമർശന കൃഷിക്കാരന്മേൽ ഈ ഘട്ടത്തിൽ കൂടുതൽ നികരി വെച്ചുകൊടുക്കുന്നതുപോലുള്ള അവന്റെ കഷ്ടപ്പാടുകളേയും ദുരിതങ്ങളേയും ഒന്നുകൂടി വലിപ്പിക്കുകയെന്നതിൽ കവിഞ്ഞു അതിനർത്ഥമെന്നുമില്ല. ജനകീയഭരണത്തിൽ നികരിക്കൊണ്ടു് ജനങ്ങളെ വെറുതിമുട്ടിക്കുകയില്ലെന്നു് ഒരു കാലത്തു് നാംമെല്ലാം വിശ്വസിച്ചിരുന്നതു്. അധഃപതിച്ചുകിടക്കുന്ന ഇന്നാദിലെ കർഷകന്മാർക്കു വിലയേ കൂടുതൽ പീഡിപ്പിക്കാനും നശിപ്പിക്കാനും മാത്രം ഉപകരിക്കുന്ന ഈ നിയമത്തിൽ ദേശഗതിവരുത്തി അപരോക്ത അല്പം കരുണകാണിക്കണമെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ഇന്നുതന്നെ പലതരത്തിലുള്ള നികരികൾ കൃഷിക്കാർ കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്. അങ്ങനെയൊരു നികരിഭരണമാണു് നിലവിലുള്ളതു്. അതിനെല്ലാംപുറമെ മറ്റൊന്നും

24th September 1955] [Sri M. P. Subramaniam]

யை அவர்களின் நன்மைக்காக திரும்பி செலவு செய்யப்படும் எனக்கூறு வது மிகவும் கண்டிக்கத்தக்கது. திரும்பத் திரும்ப கிராம விவசாயிகளிடமிருந்து வரிபோட்டு அவர்கள் தலையிலேயே குட்டுக்கு மேல் குட்டிக் கொண்டிருப்பது நியாயமே இல்லை. அவர்களுக்கு ஒரு சங்கமோ அல்லது ஒரு பெரிய கட்டுப்பாடோ இல்லாத காரணத்தினால் சர்க்காரை எதிர்ப்பதற்கு ஒற்றுமையுடையது. வியாபாரிகளாக, தொழில் அதிபர்களாக இருந்தால் சங்கத்தின் மூலம் அரசாங்கத்தை மிரட்டி பயமுறுத்துகிறார்கள். ஆகவே ஏமாந்தவர்களான இந்த விவசாயிகளின் மேலே வரி போட்டுக்கொண்டு போகலாமென்ற இந்தப் போக்கு வன்மையாகக் கண்டிக்கத்தக்கது, அரசாங்கத்தினுடைய இந்த எண்ணத்தை மாற்றிக்கொள்ளவேண்டுமென்றும் இந்த வரியைக் கைவிடவேண்டுமென்றும் நான் மிகவும் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இந்த மசோதாவை நாங்கள் முழு மூச்சுடன் எதிர்க்கிறோம். இந்த வரி மிகவும் அநியாயமானது. நாம் காங்கிரஸ்காரராய் இருந்தகாலத்தில் கிராமங்களில் சென்று அன்றைய காங்கிரஸ் தீர்மானங்களின் அடிப்படையில் விவசாயிகளிடையே எவ்வளவோ பிரசாரம் செய்திருக்கிறோம். விவசாயிகளின் நிலைமை கஷ்டமாக இருப்பதன் காரணம் அவர்கள் அந்நிய ஏகாதிபத்தியத்தின் கீழ் இருப்பதால்தான் என்றும், சுதந்திரம் வந்த பிறகு விவசாயிகளின் வரிச்சுமை குறையும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறோம். நாம் சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு நிலவரிச் சுமை குறையும் என்று விவசாயிகள் எதிர்பார்த்தார்கள். ஆனால் சுதந்திரம் வந்த பிறகு விவசாயிகள்மீதுதான் வரிச்சுமை ஒன்றுக்கமேல் ஒன்றாக அதிகரித்து வருகிறது. அதில் ஒன்றுதான் இப்பொழுது போடப்போகும் மிகமோசமான வரி என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். சபை ஏற்பட்ட காலத்திலிருந்து போடப்பட்ட வரிகளில் மிகக் கொடுமையான வரி இது ஒன்று என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். நியாய உணர்ச்சியுடைய பர்க்கிறவர்கள் யாரும் இதை ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். கணம் மந்திரி அவர்கள்கூட மற்ற பொறுப்பை விட்டு விலகி நிர்வாக காரணங்களுக்கான எண்ணத்தை விட்டு விட்டு நம் தேசத்தில் இருக்கக்கூடிய சாதாரண விவசாயிகளுக்கு இந்த வரியை கொடுப்பதற்கு சக்தி இருக்கிறதா என்று பார்க்கப்போனால், கண்டிப்பாக இது ஒரு கொடுமையான வரி என்று அவர் மனச்சாட்சி சொல்லும், அவர் அவ்விதமே நினைப்பார் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

1950-ம் வருஷத்துக்குப் பிறகு எடுத்துக்கொண்டால் கூட கிராம வாசிகளுக்கு வரி அதிகரித்திருக்கிறது. ஐந்தாறு ரூபாய்க்கு மேல் வரி செலுத்தக்கூடியவர்களுக்கு உபரி வரி போடது ஒரு நியாயமான வரி என்று வைத்துக்கொண்டு நான் பேசுகிறேன். Betterment levy போட்டிருக்கிறோம். சாதாரண விவசாயி உட்பட அனைவரும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தின் மூலம் கிராமங்களில் பல வரிகள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. Class II பஞ்சாயத்துக்களில் வீட்டு வரி செலுத்துகிறார்கள். வண்டிகளுக்கு வரி செலுத்துகிறார்கள், கிராமத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்கு சமீபத்தில் நாமும் கடுமையான வரிகளைப் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். நியாயமாகப் பார்த்தால் 10, 15 ரூபாய் நிலத்தீர்வை கொடுக்கும் விவசாயிகளுக்காவது இந்த வரியிலிருந்து விலக்களிக்கவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. குறைந்தது 5 ரூபாய் நில வரி கொடுக்கும் விவசாயிகளுக்காவது இந்த வரியிலிருந்து விலக்களிக்கப்படும் என்று எதிர்பார்த்த காலத்தில், சர்க்கார் ஒரு ரூபாய் வரி செலுத்திறவர்கள் கூட இந்த உபரி வரியை செலுத்தவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே இந்த மசோதா ஒரு வந்தையான மசோதா. இதில் என்ன நியாயம் இருக்கிறது என்று என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அநியாயமான ஒரு வரியை விதிக்கும் மசோதா எட்டமாகப் போவதைப் பார்த்து நான் மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன்.

[Sri M. Kalyanasundaram] [24th September 1955]

இந்த வரியின் கொடுமையைக் குறைப்பதற்கு எதிர்க்கட்சி என்ற முறையில் எங்களால் ஆன முயற்சிகளை எடுத்தோம்; வரி விதித்ததைக் குறைப்பதற்கு முயற்சி எடுத்தோம்; அதை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஏழையாக இருக்கக்கூடிய ஒரு பகுதி மக்களுக்காவது இந்த வரியிலிருந்து விலக்களிக்க முயற்சி செய்தோம். அதையும் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஒரு குறைந்த காலத்துக்குத்தான் அதாவது 2 வருஷ, 3 வருஷ காலத்துக்குத்தான் இந்தச் சட்டம் அமுலில் இருக்கவேண்டுமென்று ஒரு திருத்தத்தைக் கொடுத்துப் பார்த்தோம். அதையும் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. சர்க்கார் கட்சியினர் மெஜாரிட்யாக இருப்பதால் எந்த விதத்திலும் இந்த மசோதாவை சட்டமாக நிறைவேற்றிவிடலாம் என்று நினைத்து எதிர்க்கட்சியினர் கொண்டுவந்த ஒரு திருத்தத்தையும் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள முன் வரவில்லை. இந்த அநியாய வரியை விதிக்கும் மசோதா சட்டமாகப்போகும் சமயத்தில் நாங்கள் சபையிலிருந்துக் கொண்டு நடவடிக்கைகளில் கலந்துகொள்ள விரும்பவில்லை. ஆதலால் நாங்கள் சபையை விட்டு வெளியேறுகிறோம் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு எதிர்ப்பைத் தெரிவித்துக்கொள்ளும் முறையிலே நாங்கள் வெளியேறுகிறோம். நாங்கள் மைனாரிட்டியாக இருப்பதால் வெளியேறுகிறோம். எனக்குப்பின் கணம் மந்திரி பதில் சொல்லும்பொழுது அரசியல் காரணங்களுக்காக நாங்கள் வெளியேறியோம் என்று சொல்லலாம். அதை நான் பத்திரிகை வாயிலாக பின்னால் தெரிந்துக்கொள்வேன். ஆனால் அப்படியில்லை. மந்திரிகள் மீது நம்பிக்கையில்லாமல் கவர்னர் மீது நம்பிக்கை இருக்கிறதா என்று கேட்கலாம், கவர்னர் அவர்கள் இந்த சட்டத்துக்கு assent கொடுப்பதற்கு முன்னால்தான் நிலைமையை சீர்தாக்கிப் பார்ப்பார் என்ற நம்பிக்கையாலும் இந்த மசோதாவுக்கு ஜனங்களின் எதிர்ப்பை தெரிவித்துக்கொள்ளக்கூடிய முறையிலும் நாங்கள் வெளியேறுகிறோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

Sri S. RAMALINGAM : கணம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, தஞ்சை ஜில்லாவிலே நிலக்கலை உற்பத்தியாகக்கூடிய தஞ்சை, பட்டுக்கோட்டை, அறந்தாங்கி, ஓரத்தநாடு ஆகிய இடங்களிலே நிலக்கலையை உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளுக்கு அதை விற்பனை செய்வதற்கு சரியான மார்கெட் கிடையாது. தஞ்சை, பட்டுக்கோட்டை முதலிய இடங்களில் தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் விவசாயிகளை எடையிலும் விலையிலும் மோசம் செய்துவிடுகிறார்கள். வியாபாரிகள் அவர்களிடமிருந்து விற்பனை வரியையும் வசூலிக்கிறார்கள். ஆகையினால் இந்தச் சட்டத்தைப் பயன் படுத்திக்கொண்டு தஞ்சை, ஓரத்தநாடு, பட்டுக்கோட்டை, அறந்தாங்கி தாலுகாக்களிலே மார்கெட்டிங் கமிட்டிகளை ஏற்படுத்துமாபடி சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த மார்கெட்டிங் கமிட்டிகளுக்கு உள் நாட்டிலே விற்பனை செய்வது மட்டுமல்லாமல் வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டும் முதலியவைகள் பெறுவதற்கு முயற்சிகள் எடுப்பதற்கான அதிகாரத்தையும் கொடுக்கவேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இந்த மசோதா சட்டமாகக் கூடிய சமயத்தில் மீண்டும் சில விஷயங்களைத் தெளிவாக்க விரும்புகிறேன். நான் முதலில் பேசும்போது வெள்ளையருக்கு எதிராக நமது விவசாயிகளுக்கு லாபம் கிடைக்குமென்று நான் சொன்னதாக ஒரு வேளை கணம் மந்திரி அவர்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கிறாரோ என்பது தெரியவில்லை. அவர் பேசியதிலிருந்து அப்படி அபிப்பிராயப்பட வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் அப்படி அல்ல. வெள்ளையர்கள் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அவர்கள் சுரண்டல் இந்த சட்டத்தின் மூலம் பாதிக்கப்படவில்லை. கமிஷன் வியாபாரிகளின் சுரண்டலிலிருந்து விவசாயிகள் பாதுகாக்கப்படுகிறார்கள் ஒழிய, வெளி நாட்டு ஏற்றுமதி சம்பந்தப்பட்ட வரையில் வெள்ளையர் சுரண்டல் நீடித்துத் தொடர்ந்து நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்த நோக்கத்துடன்தான் இந்தச் சட்டத்தை பரிசீலிக்க வேண்டும். அதற்காக இந்தச் சட்டத்தை நான் குறை கூறுவதாக நினைத்துவிட வேண்டாம்.

24th September 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

இந்தச் சட்டத்தில் அளவு சம்பந்தப்பட்ட வரையில் நியாயம் இருக்கிறது என்பது வாஸ்தவம்தான். இந்தச் சட்டம் அமல் நடக்காத இடங்களில் விவசாயிகள் இன்னும் கடுமையாகச் சரண்டப்படுகிறார்கள். உதாரணமாக மணிலாக்கொட்டையை எடுத்துக்கொண்டால், தென் ஆற்காட்டில் இருப்பது போல், திருச்சி ஜில்லாவில் புதுக்கோட்டை டிவிஷனில் அமலை நடத்தக் கூடிய முக்கிய சட்டம் மணிலாக்கொட்டை வியாபாரச் சட்டம். அங்கிருக்கும் மில் முதலாளிகள் விவசாயிகளைச் சரண்டுக்கிறார்கள். அந்தக் கொடுமையை சகிக்க முடியவில்லை. ஒவ்வொரு மூட்டைக்கும் ஒரு மரக்கால் அல்லது இரண்டு மரக்கால் வீதம் மிச்சப்படுத்துகிறார்கள். விவசாயிகளிடமிருந்து ஒன்றரை ரூபாய் கூலி பெறுகிறார்கள். வியாபாரிகளிடமிருந்து ஒரு ரூபாய் கமிஷன் பெறுகிறார்கள். மூட்டை ஒன்றுக்கு இம்மாதிரி இரண்டு ரூபாய், பெற்று ரூபாய் கமிஷன் பெறுவதாக அங்குள்ள விவசாயிகள் புகார் கூறுகிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, முன்கூட்டியே கடன் கொடுத்து ஒரு குறிப்பிட்ட விலைக்குத்தான் விற்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தினால், அப்போதும் பணம் வாங்குகிறார்கள். இப்பேற்பட்ட பிரதேசங்களை எல்லாம் பார்த்து, அவைகளையும், இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் notify பண்ணவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. அளவு சம்பந்தப்பட்ட வரையில் விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு இருக்கும் என்பது உண்மை. ஆகையால் சர்க்காருக்கு நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புவது என்னவென்றால் 'இந்தச் சட்டம் இதற்கு முன்பு 22 வருஷகாலமாக அமலில் இருந்தகாலத்தில் எப்படி இருந்தது, மேலும் இந்தச் சட்டத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு என்ன என்ன முறைகளைக் கையாளவேண்டும் என்பதைப்பற்றி இந்தப் பக்கத்திலிருந்து பேசிய அங்கத்தினர்கள் சில யோசனைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்; அந்த யோசனைகளை ஆலோசனை செய்வதற்கு ஒரு விசாரணைக் கமிட்டி நியமித்து, ஆறுமாதம் அல்லது ஒரு வருஷ காலத்திற்கும் இந்தப் பரிசீலனை செய்து, அடிப்படையில் என்ன மாறுதல் செய்ய வேண்டும் என்பதை ஆலோசனை செய்து, இந்தச் சட்டத்தில் மாறுதல் செய்ய வேண்டியது அவசியம். அவ்வாறு சர்க்கார் ஒரு முடிவுக்கு வர வேண்டும்' என்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். இல்லா விட்டால் உண்மையாக விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்பட முடியாது. அதற்குப் பதிலாக கமிஷன் ஏஜெண்டுகளுக்கு நன்மை ஏற்படும். கமிஷன் ஏஜெண்டுகள் இந்த மார்கெடிங் கமிட்டிகளில் புகுந்து கொண்டு விவசாயிகளைச் சரண்டுவதிலும் அந்த லாபத்தை பாதுகாத்துக் கொள்வதிலும் கொண்டுபோய் விடுமே தவிர உண்மையான பலன் ஏற்பட முடியாமல் போகிறது. ஆகையால் இந்தச் சட்டத்தை அமல் நடத்தும் முறைகளைப் பரிசீலனை செய்ய விசாரணைக் கமிட்டி நியமிக்க வேண்டியது அவசியமானது என்பதையும் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

கமிட்டிகளுக்கு அதிகாரிகளை நியமனம் செய்வதில் சர்க்கார் நியமனம் செய்யும் பங்கை உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகள் அல்லது அவர்கள் பிரதிநிதிகள் பார்த்து நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்போதுதான் உண்மையாக விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படும். ஆகவே விவசாயிகளுக்கு அதிகப் பிரதிநிதித்துவம் இருக்கும் முறையில் இந்த அதிகாரிகளை நியமனம் செய்வது இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[At this stage hon. Members belonging to the Opposition Parties staged a walkout.]

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Mr. Deputy Speaker, Sir, I am really surprised at the move of some hon. Members from the opposite side in staging a walkout. I think they did it with a 'demonstrative' purpose and so I need not say anything further about it.

Sir, the Government have been considerate towards the agriculturists and now I will explain how it is so. During the past 20 or 30 years the tax has been enhanced in every sector of taxation

[Sri M. A. Manickavelu] [24th September 1955]

The postal rates have been enhanced. The railway fares have been enhanced. The registration fees of documents have been enhanced. The income-tax has been enhanced. The bus fare has been enhanced. Every conceivable taxation has been enhanced. It was only the land tax which had not been touched so far. Sir, during recent years, the price of agricultural commodities has gone up. No doubt, the cost of living and the cost of cultivation also have gone up. I admit it. But still in spite of that, it cannot be gainsaid that the prices have very much gone up. Further, the land tax was probably raised as far back as the year 1937. So, for the last 20 years, we have not enhanced the land tax at all. That being so, I really do not understand how hon. Members can oppose this small levy of two annas in the rupee and that too, in this case, the entire amount that will be collected will go towards the improvement of rural communications and other amenities in rural parts. In the case of other taxes, it is not so and they all go to the general exchequer and the whole money would be spent on so many Heads. Here it will be diverted on only one head, viz., to improve the finances of Local Bodies so that they could spend the money for giving more amenities especially communications to the people in the rural parts. It will very much help the agriculturists in taking their produce to the market. The roads in the rural parts are in a very deplorable condition and if this amount is specifically spent on improving the communications there, it will certainly improve their lot. Of course, as I stated the other day, any taxation proposal is unpopular. People do not like taxes being imposed on them. But we must go a little deeper into the problem and find out whether the taxation proposal now under discussion is not beneficial to the ryot. I submit, Sir, that it is beneficial and it is only from that aspect that we have brought forward this legislation.

10-50
a.m.

One hon. Member pointed out that the revenue raised is generally spent on general administration and that even in the matter of local development schemes the Government give only half contribution which amount again was raised by taxation. It is true that taxes collected are used for all general purposes. In giving or asking for half contribution, some special impetus is given with a view to confer some special facilities. Therefore it cannot be said that it is the general money derived from general taxation. It is specifically allotted for some special purpose by getting half contribution and in those areas, there is greater scope for development. In that way, it cannot be said that asking for half contribution is not reasonable.

Another hon. Member pointed out that even in the Congress Party one Member did not support the measure. In the first place I must point out that he does not belong to the Congress Party, and he is an independent Member. Possibly he could have been co-operating with the Congress all these days, but on this occasion perhaps he thought that he might not support the Government. We have no quarrel with him on this score. But it is entirely wrong to say that a Member of the Congress Party also did not support the measure. The Party as such has stood solidly firm in favour of

24th September 1955] [Sri M. A. Manickavelu]

the Bill. As far as the action of the independent Member is concerned it is entirely left to him to act as he liked and we need not go into that matter.

Hon. Member Sri M. Narayana Kurup pointed out that one section in the old Panchayat Act was not implemented and that money was not spent according to the provisions of that section, and similarly that the money that was raised now would not be spent according to the provisions of the measure. I must submit that it is entirely wrong to think so. The position is different. There we had no money. But here we are raising money for a specific purpose. I have already categorically stated that the money will be spent for the purpose for which it is collected and so, he need not doubt the *bona fides* of the Government. Hon. Member Sri Kurup of late is very pessimistic. I wish he puts a little optimism in his life. It is not good always to be pessimistic. The hon. Member is not here. Anyhow I hope he will come to know of what I said, and be little more optimistic.

I am glad that hon. Members are passing this Bill. Unfortunately some hon. Members are finding it difficult to support it. But by and by they will also realize that we are right in passing it and that they are wrong, when the benefits to the ryots unfold themselves in the course of a few years. I thank all the hon. Members and you, Sir, for the successful termination of this Bill.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the Madras Land Revenue (Additional Surcharge) Bill, 1955, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

IV.—GOVERNMENT MOTION.

MOTION UNDER RULE 21 OF THE ASSEMBLY RULES *re* CHANGE
IN THE ORDER OF BUSINESS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I beg to move—

“That the Madras Commercial Crops Markets (Amendment) Bill, 1955, be taken up before the Madras Repealing and Amending Bill, 1955.”

The motion was put and carried.

III.—GOVERNMENT BILLS—*cont.*

(2) THE MADRAS COMMERCIAL CROPS MARKETS (AMENDMENT) BILL, 1955.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Deputy Speaker, Sir, I beg to introduce the Madras Commercial Crops Markets (Amendment) Bill^a, 1955, and move—

“That the Bill be taken into consideration at once.”